



Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

25 ноември 2020 година *

„Преюдициално запитване — Конкуренция — Член 102 ДФЕС — Злоупотреба с господстващо положение — Понятие за несправедливи цени — Дружество за колективно управление на авторски права — Фактическо монополно положение — Господстващо положение — Злоупотреба — Изпълнение на музикални произведения по време на музикални фестивали — Таблица, основана на брутните приходи, получени от продажбата на входни билети — Разумно съотношение с услугата на дружеството за колективно управление — Определяне на действително изпълнената част от музикалния репертоар на дружеството за колективно управление“

По дело C-372/19

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Ondernemingsrechtbank Antwerpen (Търговски съд Антверпен, Белгия) с акт от 28 февруари 2019 г., постъпил в Съда на 10 май 2019 г., в рамките на производство по дело

Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM),

срещу

Weareone.World BVBA,

Wecandance NV,

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: Е. Regan, председател на състава, К. Lenaerts, председател на Съда, изпълняващ функцията на съдия в пети състав, М. Pešič (докладчик), С. Lycourgos и I. Jarukaitis, съдии,

генерален адвокат: G. Pitruzzella,

секретар: M. Ferreira, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 27 май 2020 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM), от B. Michaux, O. Sasserath, G. Ryelandt, E. Deturck и J. Vrebos, advocaten,
- за Weareone.World BVBA, от C. Curtis, E. Monard и K. Geelen, advocaten,

* Език на производството: нидерландски.

- за Wecandance NV, от P. Walravens, T. De Meese и C. Lebon, advocaten,
- за белгийското правителство, от J.-C. Halleux, S. Baeyens, L. Van den Broeck и C. Pochet, в качеството на представители, подпомагани от P. Goffinet и S. Depreeuw, advocaten,
- за френското правителство, от P. Dodeller, A.-L. Desjonquères и A. Daniel, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от J. Samnadda, F. van Schaik и C. Zois, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 16 юли 2020 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 102 ДФЕС във връзка евентуално с член 16 от Директива 2014/26/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година относно колективното управление на авторското право и сродните му права и многотериториалното лицензиране на правата върху музикални произведения за използване онлайн на вътрешния пазар (ОВ L 84, 2014 г., стр. 72).
- 2 Запитването е отправено в рамките на два спора между Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM), от една страна, и Weareone.World BVBA и Wecandance NV, от друга страна, по повод на таксите, които SABAM изисква от последните на основание на авторското право.

Правна уредба

Правото на Съюза

- 3 Съображение 8 от Директива 2014/26 посочва:

„Настоящата директива има за цел да предвиди координирането на националните правила относно достъпа до дейността по управление на авторското право и сродните му права от организации за колективно управление на авторски права, особеностите на тяхното управление и надзорната рамка [...]“.

- 4 Член 16 („Лицензиране“) от тази директива предвижда:

„1. Държавите членки гарантират, че организациите за колективно управление на авторски права и ползвателите провеждат преговори за лицензиране на права добросъвестно. Организациите за колективно управление на авторски права и ползвателите си предоставят едни на други цялата необходима информация.

2. Лицензионните условия се основават на обективни и недискриминиращи критерии. [...]

Носителите на авторски права получават подходящо възнаграждение за използването на правата им. Тарифите за изключителни права и права на възнаграждение са обвързани в разумна степен, *inter alia*, с икономическата стойност на ползването на търгуваните права, като се отчита[т]

характерът и обхватът на използване на произведението и на други обекти, както и икономическата стойност на услугите, предоставяни от организацията за колективно управление на авторски права. Организациите за колективно управление на права информират заинтересования ползвател за критериите, които са използвани при определянето на тарифите.

[...]“.

Белгийското право

- 5 Директива 2014/26 е транспонирана в белгийското право с Wet van 8 juni 2017 tot omzetting in Belgisch recht van de richtlijn 2014/26/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het collectieve beheer van auteursrechten en naburige rechten en de multiterritoriale licentieverlening van rechten inzake muziekwerken voor het online gebruik ervan op de interne markt (Закон от 8 юни 2017 г. за транспониране в белгийското право на Директива 2014/26/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година относно колективното управление на авторското право и сродните му права и многотериториалното лицензиране на правата върху музикални произведения за използване онлайн на вътрешния пазар) (Belgisch Staatsblad от 27 юни 2017 г., стр. 68276).

- 6 Член 63 от този закон изменя член XI.262 от Кодекса на стопанското право, както следва:

„1. Лицензионните условия се основават на обективни и недискриминиращи критерии. [...]“

Притежателите на авторски права получават подходящо възнаграждение за използването на правата им. Тарифите за изключителни права и права на възнаграждение са обвързани в разумна степен, *inter alia*, с икономическата стойност на ползването на търгуваните права, като се отчитат характерът и обхватът на използване на произведенията и дейностите, както и икономическата стойност на услугите, предоставяни от организацията за управление на авторски права. Дружествата за управление на авторски права информират заинтересования ползвател за критериите, използвани при определянето на тарифите“.

[...]“.

Споровете в главното производство и преюдициалният въпрос

- 7 SABAM е търговско дружество със стопанска цел, което поради положението си на единствена организация за колективно управление на авторски права в Белгия притежава в посочената територия фактически монопол на пазара на събирането и разпределянето на дължимите такси за авторски права върху възпроизвеждането и публичното представяне на музикални произведения.
- 8 Weareone.World и Wecandance организират съответно от 2005 г. и 2013 г. годишните фестивали „Tomorrowland“ и „Wecandance“. По време на различните издания на тези събития се използват музикални произведения, защитени с авторско право, чието управление се осигурява от SABAM.
- 9 Съгласно акта за преюдициално запитване размерът на таксите, които SABAM иска от тези организатори на фестивали, се определя въз основа на т.нар. „тарифа 211“ на SABAM (наричана по-нататък „тарифа 211“).

- 10 Тарифа 211, в редакцията ѝ, приложима към споровете по главното производство, съдържа две различни таблици, чието прилагане е оставено на преценката на SABAM. Последното може да прилага „минимална тарифа“, която взема за основа озвучената територия или броя на наличните седящи места, или, както в случая — „основна тарифа“.
- 11 Основната тарифа се изчислява въз основа на brutните приходи от продажбата на билети, включително стойността на билетите, дадени като насрещна престация за спонсорство, след приспадане на разходите за резервация, на данъка върху добавената стойност (ДДС) и на евентуалните дължими общински такси, или пък въз основа на бюджета за творците, а именно сумите, предоставени на творците за изпълнението на тяхната програма, когато общият размер на този бюджет за творците надвишава brutните приходи от продажбата на билети. Тази основна тарифа включва осем отделни групи постъпления, за които се прилага намаляваща ставка на таксата.
- 12 Фестивалният организатор може да получи отстъпки, прилагани върху посочената основна тарифа, в зависимост от дела на музикалните произведения от репертоара на SABAM, които действително се изпълняват по време на събитието. Така, ако организаторът е представил на SABAM в определен срок списъка с изпълнените по време на събитието произведения, той може да получи отстъпка, прилагана върху основната тарифа по следния начин: ако по-малко от 1/3 от изпълнените музикални заглавия са от репертоара на SABAM, последното прилага 1/3 от основната тарифа; ако по-малко от 2/3 от изпълнените музикални заглавия са от този репертоар, SABAM прилага 2/3 от основната тарифа; накрая, ако поне 2/3 от изпълнените музикални заглавия са от посочения репертоар, SABAM прилага изцяло основната тарифа (наричано по-нататък „правилото 1/3-2/3“).
- 13 С искиви молби от 13 април и 5 май 2017 г. SABAM предявява пред запитващата юрисдикция искиве срещу, от една страна, Weareone.World и от друга страна, Wecandance, за да бъдат осъдени последните да му изплатят сумите, съответстващи на таксите за авторски права, които тези фестивални организатори му дължат в съответствие с основната тарифа, предвидена в тарифа 211, съответно за изданията от 2014 г., 2015 г. и 2016 г. на фестивала „Tomorrowland“ и за изданията от 2013 г. до 2016 г. на фестивала „Wecandance“.
- 14 Пред запитващата юрисдикция Weareone.World и Wecandance оспорват законосъобразността на тарифа 211, с довода че изчисленията въз основа на тази тарифа такси не съответстват на икономическата стойност на услугите, предоставяни от SABAM, в нарушение на член 102 ДФЕС.
- 15 По-специално тези организатори на фестивали изтъкват, първо, че правилото 1/3-2/3 не е достатъчно точно. В това отношение било възможно посредством съвременни технологии да се определят по-точно музикалните произведения от репертоара на SABAM, които действително са изпълнени, както и тяхната продължителност.
- 16 Второ, организаторите на фестивали упрекуват SABAM, че изчислява основната тарифа въз основа на brutните приходи от продажбата на билети или въз основа на бюджета за творците, без обаче да им позволява да приспадат от тези brutни приходи всички направени разходи за организирането на тези фестивали, които нямат връзка с музикалните произведения, изпълнявани по време на тези събития.
- 17 В този контекст организаторите отбелязват, че приходите от продажбата на билети нямат връзка с икономическата стойност на предоставяната от SABAM услуга, тъй като за използването на същите произведения от репертоара си последното може да поиска по-високо възнаграждение при събития с по-висока входна такса. Готовността на участниците във фестивала да заплатят такава по-висока входна такса, обаче произтичала от независещи от

услугите на SABAM фактори, каквито са усилията на организаторите за превръщане на даден фестивал в „цялостно преживяване“, предлаганата инфраструктура или още качеството на артистите изпълнители.

- 18 Запитващата юрисдикция отбелязва, че се поставя въпросът дали прилаганите от SABAM тарифи са съвместими с член 102 ДФЕС, както и с член 16 от Директива 2014/26. По-специално тя си задава въпроса колко прецизни трябва да са тарифи, установени от организация с господстващо положение, за да не може да се счита, че тя извършва злоупотреба с такова господстващо положение поради несправедливи тарифи.
- 19 При тези обстоятелства Ondernemingsrechtbank Antwerpen (Търговски съд Антверпен) решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Трябва ли член 102 ДФЕС, евентуално във връзка с член 16 от Директива 2014/26[...], да се тълкува в смисъл, че е налице злоупотреба с господстващо положение, когато организация за колективно управление на авторски права, която има фактически монопол в държава членка, прилага спрямо организатори на музикални събития модел за възнаграждение за правото на публично възпроизвеждане на музикални произведения, който наред с друго се основава на оборота, и

1. използва фиксирана тарифа с групи вместо тарифа, която (с помощта на актуалните технически средства) да взема предвид точната част на управлението от организацията за колективно управление репертоар от изпълнената по време на събитието музика?
2. определя лицензните възнаграждения в зависимост и от външни фактори, като *inter alia* цената на билета, цената на храните и напитките, бюджета за участващите творци и бюджета за други елементи, като декора?“.

По преюдициалния въпрос

- 20 В самото начало следва да се припомни, че съгласно постоянната практика на Съда в рамките на установеното с член 267 ДФЕС сътрудничество между националните юрисдикции и Съда последният трябва да даде на националния съд полезен отговор, който да му позволи да реши спора, с който е сезиран. С оглед на това при необходимост Съдът трябва да преформулира въпросите, които са му зададени (решения от 18 декември 2019 г., *IT Development*, C-666/18, EU:C:2019:1099, т. 26 и от 19 декември 2019 г., *Nederlands Uitgeversverbond и Groep Algemene Uitgevers*, C-263/18, EU:C:2019:1111, т. 31 и цитираната съдебна практика).
- 21 В случая следва да се отбележи, че макар запитващата юрисдикция да приканва Съда да се произнесе по тълкуването на член 102 ДФЕС, евентуално във връзка с член 16 от Директива 2014/26, от акта за преюдициално запитване е видно, че въпросът на тази юрисдикция се отнася конкретно до тълкуването на понятието „злоупотреба с господстващо положение“, което не се съдържа изрично в този член 16, нито в която и да е друга разпоредба от посочената директива, тъй като последната има за цел по-специално, съгласно съображение 8, да предвиди координирането на националните правила относно достъпа до дейността по управление на авторското право и сродните му права от организации за колективно управление на авторски права, особеностите на тяхното управление и надзорната рамка. При тези условия въпросът на запитващата юрисдикция следва да се прецени единствено с оглед на член 102 ДФЕС, като се има предвид обаче, че посоченият член 16 съдържа в параграф 2, втора алинея релевантни критерии, за да се прецени дали такава организация налага несправедливи тарифи при събирането на дължимите такси за авторско право.

- 22 Важно е и да се отбележи, че с втората част на този въпрос запитващата юрисдикция пита Съда конкретно за установената в тарифа 211 връзка между, от една страна, претендираните такси и от друга страна, „външни елементи“ като цената на билета, цената на храните и напитките, бюджета за артистите изпълнители и бюджета за други елементи, като декора.
- 23 Както обаче е видно от акта за преюдициално запитване, разглежданите в главното производство такси са изчислени въз основа на brutните приходи от продажбата на билети, а не въз основа на бюджета на организаторите за участващите творци. Освен това питането дали разходите на организаторите по-специално за декора трябва да могат, противно на предвиденото в тарифа 211, да се приспадат от brutните приходи от продажбата на входни билети за целите на изчисляването на дължимата такса, конкретно е предмет на поставения въпрос.
- 24 При тези условия следва да се приеме, че с въпроса си запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 102 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че представлява злоупотреба с господстващо положение по смисъла на този член налагането от страна на дружество за колективно управление, което има фактически монопол в държава членка, спрямо организаторите на музикални събития, за правото на публично възпроизвеждане на музикални произведения, на таблица, в която, от една страна, дължимите такси за авторско право се изчисляват въз основа на тарифа, прилагана за brutните приходи от продажбата на входни билети, без от тези приходи да могат да се приспадат всички разходи във връзка с организирането на фестивала, които не са свързани с изпълняваните музикални произведения, и от друга страна, се използва система с фиксирани групи, за да се определи каква част от тези произведения е от репертоара на това дружество за управление.
- 25 Съгласно член 102, първа алинея ДФЕС забранена като несъвместима с вътрешния пазар е всяка злоупотреба от страна на едно или повече предприятия с господстващо положение в рамките на вътрешния пазар или в съществена част от него, доколкото тя може да повлияе върху търговията между държавите членки. Както следва от втора алинея, буква а) на този член, налагането на несправедливи условия за търговия от предприятие с господстващо положение представлява злоупотреба с това положение.
- 26 Най-напред трябва да се припомни, че дружество за колективно управление на авторски права като SABAM е предприятие, по отношение на което се прилага член 102 ДФЕС (вж. в този смисъл решение от 27 февруари 2014 г., OSA, C-351/12, EU:C:2014:110, т. 80).
- 27 Всъщност, след като такова дружество за колективно управление притежава монопол на територията на държава членка за управлението на авторските права върху определен вид защитени произведения, следва да се приеме, че то има господстващо положение в съществена част от вътрешния пазар по смисъла на този член (вж. в този смисъл решение от 27 февруари 2014 г., OSA, C-351/12, EU:C:2014:110, т. 86 и цитираната съдебна практика).
- 28 Що се отнася до изискваните от дружествата за колективно управление такси, Съдът многократно е постановявал, че действията на такива предприятия могат да представляват злоупотреба и следователно да попадат в обхвата на забраната по член 102 ДФЕС, ако при определянето на размера на таксата тези дружества прилагат прекомерно високи цени, които не са разумни с оглед на икономическата стойност на услугата на тези дружества, която се състои в предоставяне на целия репертоар от музикални произведения, защитени с авторското право, което посочените дружества управляват, на разположение на ползвателите (вж. в този смисъл решения от 11 декември 2008 г., Kanal 5 и TV 4, C-52/07, EU:C:2008:703, т. 28 и цитираната съдебна практика, от 27 февруари 2014 г., OSA, C-351/12, EU:C:2014:110, т. 88 и от 14 септември 2017 г., Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra - Latvijas Autoru apvienība, C-177/16, EU:C:2017:689, т. 35).

- 29 Националният съд следва да определи дали тези такси евентуално са прекомерни с оглед на конкретния случай, по който е сезиран, и при отчитане на всички обстоятелства по него (вж. в този смисъл решения от 9 април 1987 г., *Basset*, 402/85, EU:C:1987:197, т. 19 и от 13 юли 1989 г., *Tournier*, 395/87, EU:C:1989:319, т. 32).
- 30 В рамките на това определяне той трябва по-специално да вземе предвид особената същност на авторското право и да потърси подходящото равновесие между интереса на авторите на защитени с авторско право музикални произведения да получат възнаграждение за използването на тези произведения и интереса на ползвателите да могат да използват посочените произведения при разумни условия (вж. в този смисъл решение от 11 декември 2008 г., *Kanal 5 и TV 4*, C-52/07, EU:C:2008:703, т. 30 и 31). За да се провери дали равнището на тарифите, наложени от дружеството за колективно управление, е справедливо от гледна точка както на правото на авторите на подходящо възнаграждение, така и на законните интереси на ползвателите, следва по-специално да се отчете не само икономическата стойност на самата услуга за колективно управление, но и характерът и обхватът на използване на произведенията, както и генерираната от това използване икономическа стойност.
- 31 В това отношение, макар Съдът да припомня, че следва да се прецени дали е налице прекомерно несъответствие между действително направените разходи и действително исканата цена и при утвърдителен отговор да се провери дали е приложена несправедлива цена в абсолютна стойност, или в сравнение с конкурентни услуги, той също така отбелязва, че съществуват други методи, които дават възможност да се установи евентуално прекомерният характер на дадена цена (вж. в този смисъл решение от 14 септември 2017 г., *Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra - Latvijas Autoru apvienība*, C-177/16, EU:C:2017:689, т. 36 и 37 и цитираната съдебна практика).
- 32 Що се отнася по-специално до таксите, налагани от дружества за колективно управление, тези методи могат, както отбелязва генералният адвокат в точка 33 от заключението си, да произтичат от сравнение между цената, чиято справедливост се оспорва, и референтни показатели, като цените, прилагани в миналото от предприятието в господстващо положение за същите услуги на същия съответен пазар, цените, прилагани от такова предприятие за други услуги или по отношение на различни групи клиенти, или пък цените, прилагани от други предприятия за същата услуга или за сравними услуги на други национални пазари, стига обаче това сравнение да е направено на една и съща основа (вж. в този смисъл решение от 14 септември 2017 г., *Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra - Latvijas Autoru apvienība*, C-177/16, EU:C:2017:689, т. 38 и цитираната съдебна практика).
- 33 На въпросите на запитващата юрисдикция следва да се отговори именно с оглед на гореизложените съображения.
- 34 На първо място, тя иска да се установи дали представлява злоупотреба с господстващо положение по смисъла на член 102 ДФЕС налагането от страна на дружество за колективно управление спрямо организаторите на музикални събития на таблица, в която дължимите такси за авторско право се изчисляват въз основа на тарифа, прилагана за брутните приходи от продажбата на входни билети, без от тези приходи да могат да се приспадат всички разходи във връзка с организирането на фестивала, които не са свързани с изпълняваните музикални произведения.
- 35 Всъщност пред тази юрисдикция *Weareone.World* и *Wecandance* твърдят, както бе припомнено в точка 17 от настоящото съдебно решение, от една страна, че приходите от продажбата на билети нямат връзка с икономическата стойност на предоставяната от SABAM услуга, тъй като за използването на същите произведения от репертоара си последното може да поиска по-високо възнаграждение при събития с по-висока входна такса.

- 36 От друга страна, равнището на brutните приходи от фестивали като разглежданите в главното производство произтичащо от усилията на организаторите да превърнат тези фестивали в „цялостно преживяване“, от предлаганата инфраструктура или още от качеството на артистите изпълнители. Тези елементи, които SABAM отказвало да приспадне от размера на brutните приходи за целите на изчисляването на таксите, дължими от организаторите на фестивали, обаче нямали връзка с предоставената от него икономическа престация.
- 37 В това отношение, първо, що се отнася до въпроса дали дружество за колективно управление може да наруши член 102 ДФЕС с налагането спрямо организаторите на фестивали на таблица с такси, която взема за основа brutните приходи от продажбата на входни билети, следва да се отбележи, че Съдът вече е приел по отношение на таксите, които се събират във връзка с авторското възнаграждение за публичното представяне в дискотеки на записани музикални произведения и чийто размер се изчислява въз основа на brutния оборот на тези дискотеки, че такива такси трябва да се разглеждат като обичайно упражняване на авторското право и че събирането им само по себе си не представлява злоупотреба по смисъла на член 102 ДФЕС (вж. в този смисъл решения от 9 април 1987 г., Basset, 402/85, EU:C:1987:197, т. 15, 18, 20 и 21 и от 13 юли 1989 г., Tournier, 395/87, EU:C:1989:319, т. 45).
- 38 Що се отнася до събирането на такси, съответстващи на процент от приходите на телевизионните оператори от излъчването на предназначени за широката публика предавания, от реклама или от абонаменти, Съдът е постановил също, че доколкото се изчисляват въз основа на приходите на телевизионните оператори, подобни такси по принцип са разумни с оглед на икономическата стойност на предоставяната от дружеството за колективно управление услуга (вж. в този смисъл решение от 11 декември 2008 г., Kanal 5 и TV 4, C-52/07, EU:C:2008:703, т. 34 и 37).
- 39 Такава съдебна практика, съгласно която таблица с такси на дружество за колективно управление, която се основава на процент от приходите, реализирани от музикално събитие, трябва да се разглежда като обичайно упражняване на авторското право и по принцип е разумна с оглед на икономическата стойност на предоставяната от това дружество услуга, може да се приложи за таблица с такси като разглежданата в главното производство, която взема за основа brutните приходи от продажбата на входни билети за фестивал, поради което налагането на такава таблица от дружество за колективно управление само по себе си не представлява злоупотреба по смисъла на член 102 ДФЕС.
- 40 Всъщност с налагането на такава таблица SABAM преследва законосъобразна цел от гледна точка на правото в областта на конкуренцията, а именно защитата на правата и интересите на неговите членове по отношение на ползвателите на техните музикални произведения (вж. в този смисъл решение от 13 юли 1989 г., Tournier, 395/87, EU:C:1989:319, т. 31).
- 41 Освен това произтичащите от такава таблица такси представляват дължимата насрещна престация за публичното възпроизвеждане на тези музикални произведения. Впрочем тази насрещна престация трябва да се анализира предвид стойността на това използване в икономическия обмен (вж. в този смисъл решение от 11 декември 2008 г., Kanal 5 и TV 4, C-52/07, EU:C:2008:703, т. 36), която по-специално е функция от действителния брой на лицата, които се възползват от защитените произведения (вж. в този смисъл решение от 4 октомври 2011 г., Football Association Premier League и др., C-403/08 и C-429/08, EU:C:2011:631, т. 109 и цитираната съдебна практика) и от значението на използването на музикалните произведения за съответното събитие.

- 42 Второ, що се отнася до усилията на организаторите да превърнат тези фестивали в „цялостно преживяване“, до предлаганата инфраструктура или до качеството на артистите изпълнители, не може да се изключи, както изтъкват Weareone.World и Wecandance, че подобни инвестиции могат да имат отражение върху входните такси, които могат да се претендират, и следователно върху размера на таксата, която SABAM основателно може да изисква.
- 43 Това обстоятелство обаче не може да постави под въпрос заключението, изведено от припомнената в точка 39 от настоящото решение съдебна практика.
- 44 Всъщност, от една страна, както по същество отбелязва генералният адвокат в точки 63 и 68 от заключението си, тази съдебна практика е постановена по отношение на тарифи с такси, наложени от дружества за колективно управление по отношение на потребители въз основа на техния брутен оборот, без приспадане на всички разходи, направени в рамките на техните услуги, при това независимо от факта, че този оборот е можел да зависи в значителна степен от обстоятелства, които не са свързани с използването на защитени музикални произведения. В този смисъл фактори като посочените в точка 42 от настоящото решение сами по себе си допускат изчисляването на дължимите на дружество за колективно управление такси въз основа на такава таблица, при условие че последното отчита всички релевантни обстоятелства, и по-специално посочените в цитираната в точка 41 от настоящото решение съдебна практика.
- 45 От друга страна, може да се окаже особено трудно сред посочените фактори обективно да се определят конкретните елементи, които нямат връзка с изпълняваните музикални произведения и следователно с услугата на дружеството за колективно управление, или още да се определи количествено по същия начин икономическата им стойност, както и влиянието им върху приходите от продажбата на билети за разглежданите фестивали.
- 46 Впрочем налагането на задължение на дружество за колективно управление на авторски права във всички случаи да взема предвид такива особено разнородни и субективни елементи при създаването на таблица с такси за използването на защитени музикални произведения и да извършва конкретна проверка на същите, тъй като иначе тази таблица евентуално би могла да се квалифицира като злоупотреба по смисъла на член 102 ДФЕС, може да доведе до непропорционално увеличаване на разходите за управление на договорите и за контрол върху използването на защитени с авторско право музикални произведения.
- 47 От това следва, че налагането от страна на дружество за колективно управление на таблица, в която дължимите такси за авторско право се изчисляват на базата на тарифа, основана на брутните приходи от продажбата на входни билети, без от тези приходи да могат да се приспадат всички разходи, свързани с организирането на такива събития, само по себе си не представлява злоупотреба по смисъла на член 102 ДФЕС.
- 48 Въпреки изложените съображения, както бе припомнено в точки 28 и 29 от настоящото съдебно решение, налагането от страна на дружество за колективно управление на таблица с такси, която се основава на брутните приходи от продажба на входни билети, може да попадне в обхвата на забраната по този член, ако равнището на действително определената съгласно тази таблица такса не е разумно с оглед на икономическата стойност на предоставяната услуга, което националният съд следва да определи с оглед на конкретния случай, по който е сезиран, и при отчитане на всички обстоятелства по него, включително установената ставка на таксата, както и приходите, въз основа на които е изчислена тази ставка.
- 49 На второ място, запитващата юрисдикция иска да се установи дали представлява злоупотреба с господстващо положение по смисъла на член 102 ДФЕС налагането, от страна на дружество за колективно управление, спрямо организаторите на музикални събития на такси, основани на

таблица, в която се използва система с фиксирани групи като предвидената в правилото 1/3-2/3, за да се определи каква част от тези произведения е от репертоара на това дружество за управление.

- 50 Както Съдът вече е имал повод да подчертае, в прилаганата от организация за колективно управление такса трябва да се отчита количеството на защитените с авторско право музикални произведения (вж. в този смисъл решения от 11 декември 2008 г., Kanal 5 и TV 4, C-52/07, EU:C:2008:703, т. 39 и от 16 юли 2009 г., Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland/Комисия, C-385/07 P, EU:C:2009:456, т. 143).
- 51 В това отношение се налага изводът, че в случая тарифа 211 отчита до известна степен количеството действително изпълнени музикални произведения, които са защитени с авторско право, тъй като, както бе припомнено в точка 12 от настоящото съдебно решение, правилото 1/3-2/3 позволява на организатора на фестивал да получи фиксирана отстъпка от основната тарифа в зависимост от дела на музикалните произведения от репертоара на SABAM, които действително се изпълняват по време на съответното събитие.
- 52 След това уточнение, от практиката на Съда следва също, че прилагането на таблица с такси, в която се отчита количеството на действително изпълнените музикални произведения, може да представлява злоупотреба, когато съществува алтернативен метод, който дава възможност по-точно да се определят видовете и количествените характеристики на използването на тези произведения, и когато с този метод може да се постигне същата законосъобразна цел за защита на интересите на авторите, композиторите и издателите на музика, без обаче това да води до несъразмерно увеличаване на разходите за управление на договорите и за контрол върху използването на защитените с авторско право музикални произведения (вж. в този смисъл решение от 11 декември 2008 г., Kanal 5 и TV 4, C-52/07, EU:C:2008:703, т. 40).
- 53 Оказва се обаче, че правилото 1/3-2/3 отчита само съвсем неточно количеството действително изпълнени музикални произведения от репертоара на SABAM. Всъщност, както отбелязват Wecandance, Weareone.World и Европейската комисия, вследствие на това правило SABAM получава почти системно постъпления, които могат да бъдат значително по-големи от тези, които съответстват на подобно количество.
- 54 В това отношение SABAM изтъква, че актуалната технология за идентифициране е много скъпа и че допълнителните разходи за управление произтичат от задължението му още на етапа на събирането да идентифицира по-точно частта от репертоара си, използвана от организатора.
- 55 Както следва от точка 29 от настоящото съдебно решение, националният съд следва да провери, с оглед на конкретния случай, по който е сезиран, и при отчитане на всички обстоятелства по него, включително по дело като разглежданото в главното производство, на достъпността и надеждността на предоставените данни, свързани с използването на произведенията от репертоара на съответното дружество за колективно управление, както и на съществуващите технологични средства, дали съществува алтернативен метод, който позволява по-точно да се определят видовете и количествените характеристики на това използване с оглед на условията, припомнени в точка 52 от настоящото съдебно решение.
- 56 В случая изглежда, че няколко обстоятелства свидетелстват за възможността SABAM да използва такъв друг метод, което обаче следва да се провери от запитващата юрисдикция.
- 57 Всъщност, първо, следва да се отбележи, че за прилагането на правилото 1/3-2/3 се изисква точно определяне на частта от изпълняваните произведения, които са от репертоара на SABAM, тъй като това правило се прилага от SABAM, както бе припомнено в точка 12 от настоящото съдебно решение, само ако организаторът му е предоставил в определен срок списъка с действително изпълнените по време на съответното събитие произведения, за да

може SABAM да определи дали по-малко от една трета, или по-малко от две трети от изпълнените произведения са от неговия репертоар. По принцип обаче такъв списък позволява по-точно определяне на дела от изпълнените произведения, които са от репертоара на SABAM.

- 58 Второ, Wecandance и Weareone.World изтъкват техническото развитие, по-специално разработването на софтуери за музикално разпознаване, които позволяват да се идентифицират с точност изпълнените произведения, които са от репертоара на SABAM. Впрочем не може да се изключи възможността такива технологични средства да могат по-точно да определят видовете и количествените характеристики на изпълнените произведения.
- 59 Накрая, трето, Weareone.World посочва, че съществуват други методи за определяне на видовете и количествените характеристики на изпълнените произведения, одобрени от SABAM в други редакции на тарифа 211, като например използването на лицензирано предприятие за контрол, или временната замяна на правилото 1/3-2/3 с правило, което позволява да се отчита по-точно делът на изпълняваните музикални произведения, които са от неговия репертоар.
- 60 С оглед на всички гореизложени съображения на поставения въпрос следва да се отговори, че член 102 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не представлява злоупотреба с господстващо положение по смисъла на този член налагането от страна на дружество за колективно управление, което има фактически монопол в държава членка, спрямо организаторите на музикални събития, за правото на публично възпроизвеждане на музикални произведения, на таблица, в която:
- от една страна, дължимите такси за авторско право се изчисляват въз основа на тарифа, прилагана за брунтните приходи от продажба на входни билети, без от тези приходи да могат да се приспадат всички разходи във връзка с организирането на фестивала, които не са свързани с изпълняваните музикални произведения, доколкото с оглед на всички релевантни обстоятелства в конкретния случай действително наложените такси от дружеството за управление съгласно тази таблица не са прекомерни с оглед по-специално на характера и обхвата на използване на произведенията, на икономическата стойност, генерирана от това използване, и на икономическата стойност на услугите на това дружество за управление, което националният съд следва да провери, и
 - от друга страна, се използва система с фиксирани групи, за да се определи каква част от изпълняваните музикални произведения е от репертоара на това дружество за управление, доколкото не съществува друг метод, който да дава възможност по-точно да се определят видовете и количествените характеристики на използването на тези произведения и с който да може да се постигне същата законосъобразна цел, а именно защитата на интересите на авторите, композиторите и издателите на музика, без обаче това да води до несъразмерно увеличаване на разходите за управление на договорите и за контрол върху използването на защитените с авторско право музикални произведения; националният съд трябва да провери това с оглед на конкретния случай, по който е сезиран, и при отчитане на всички релевантни обстоятелства, включително на достъпността и надеждността на предоставените данни, както и на съществуващите технологични средства.

По съдебните разноски

- 61 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

Член 102 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не представлява злоупотреба с господстващо положение по смисъла на този член налагането от страна на дружество за колективно управление, което има фактически монопол в държава членка, спрямо организаторите на музикални събития, за правото на публично възпроизвеждане на музикални произведения, на таблица, в която:

- **дължимите такси на авторско право се изчисляват въз основа на тарифа, прилагана за brutните приходи от продажба на входни билети, без от тези приходи да могат да се приспадат всички разходи, във връзка с организирането на фестивала, които не са свързани с изпълняваните музикални произведения, доколкото с оглед на всички релевантни обстоятелства в конкретния случай действително наложените такси от дружеството за управление съгласно тази таблица не са прекомерни с оглед по-специално на характера и обхвата на използване на произведенията, на икономическата стойност, генерирана от това използване, и на икономическата стойност на услугите на това дружество за управление, което националният съд следва да провери, и**
- **се използва система с фиксирани групи, за да се определи каква част от изпълняваните музикални произведения е от репертоара на това дружество за управление, доколкото не съществува друг метод, който да дава възможност по-точно да се определят видовете и количествените характеристики на използването на тези произведения и с който да може да се постигне същата законосъобразна цел, а именно защитата на интересите на авторите, композиторите и издателите на музика, без обаче това да води до несъразмерно увеличаване на разходите за управление на договорите и за контрол върху използването на защитените с авторско право музикални произведения; националният съд трябва да провери това с оглед на конкретния случай, по който е сезиран, и при отчитане на всички релевантни обстоятелства, включително на достъпността и надеждността на предоставените данни, както и на съществуващите технологични средства.**

Подписи